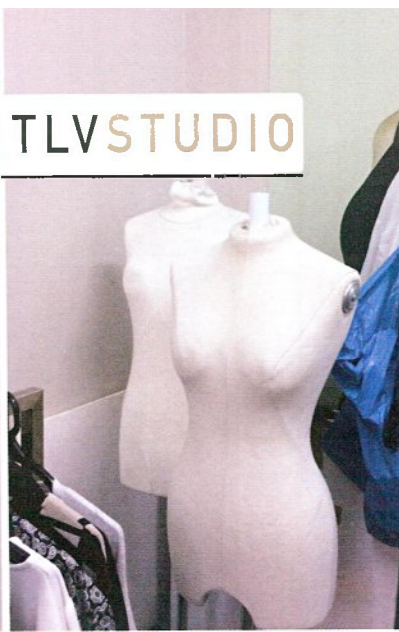

15.53x21.16	1/3	עמוד 112	TLV fashion	15/03/2017	57659752-6
מכללת שנק - 1988					

החן שבאופנה

רונן חן פותח עכשיו את החנות ה-20 שלו ב-TLV FASHION MALL, וזו סיבה נהדרת לפגוש אותו בסטודיו שלו בתל-אביב ולדבר על אופנה

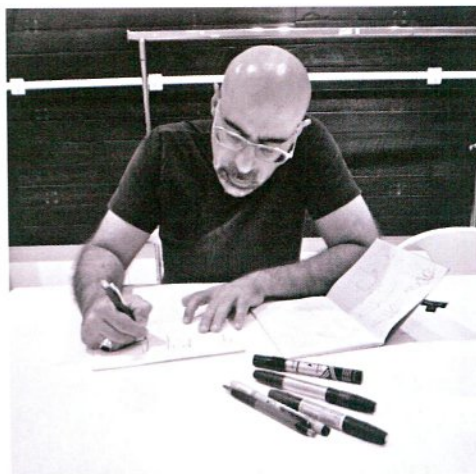
מאת: מרי יורק

אורבני. הוא בהחלט מעודכן מה קורה באופנה העולמית, זה משמש לו השראה, אבל לעולם לא הופך אצלו לטרנד. "הגישה שלי לאופנה באה מצורה ומצבע", הוא מסביר. "בגדים שעיצבתי לפני 20 שנה עדיין רלוונטיים. אני תמיד מעצב גזרות נקיות, קלאסיות, אך עדכניות". אני פוגשת אותו במשרדים שלו, בבניין ספר בדרום תל-אביב, מצפה לראות אותו יושב בסטודיו קטן ליד שולחן שרטוט מסוגנן, ומוצאת את עצמי בחלל ענקי של 1,000 מ"ר, שבו עובדים 30 איש (סך הכל הוא מעסיק 100 עובדים, כולל בחנויות הרשת), הכולל חדרי עיצוב, חדרי תפירה, חדרי תכנון, חדרי ישיבות, חדרי ניהול ואולם ענקי שבו גוזרים את הדגמים הראשונים שמכאן נשלחים למתפרות חיצוניות.

החנות החדשה שהוא פותח עכשיו ב-TLV FASHION MALL היא ה-20 במספר של הרשת המצליחה שלו. בנוסף, הוא מוכר ב-300 נקודות מכירה בעולם. במנוחים מקומיים רונן חן הוא אימפריה של איש אחד, כשלידו שני מעצבים צמודים - מארק גולדנברג ועדינה מנור-ליון. למרות שהוא עסוק כל היום, הוא מוצא תמיד זמן לשתי בנותיו הקטנות.

אחרי 25 שנה, האם אתה עדיין מעורב בכל פרט בעבודה? מעורב עד רמת הבורג, עד גובה המדרגים בחנויות שלי. החיבור שלי לאופנה הוא לא מעולם הזוהר. אני מתייחס

לרונן חן יש כתב יד עיצובי ברור שעובד שנים. מאז פתח חנות קטנה בשינקין לפני 25 שנה, הוא נאמן לאותה אסתטיקה, הצבעוניות שלו עד היום מונכרומטית, הגזרות שלו מינימליסטיות והלוק הכללי

15.32x20.61	2/3	עמוד 113	TLV fashion	15/03/2017	57659753-7
מכללת שנק - 1988					

רונן חן בסטודיו שלו
בתל-אביב: "יש לנו
אופנה ישראלית, אבל
אין לנו קוד לבוש"

מושפע מאוד מאופנת רחוב. מושפע גם מארכיטקטורה, יש בתחום הזה משהו גבוה ונצחי. זה מתכתב עם הליון החדש שלי של השנים האחרונות, "לימיטד", שהוא מדויק יותר ומזוקק יותר.

יש דבר כזה "סגנון אופנה ישראלי"?

יש לנו אופנה ישראלית, אבל אין לנו קוד לבוש. את יכולה ללבוש אותם בגדים לעבודה, ליציאה בערב ולסופשבוע. בארץ אין גבולות, הכל מותר. אבל בגלל שאנחנו מדינה צעירה יחסית, אנחנו מאמצים מהר מאוד טרנדים וזו הסיבה שהישראליות מאוד אופנתיות.

ולציבור הישראלי יש תרבות אופנה?

זו תרבות של מסחר. אין כאן מסורת אופנה של שנים, אין כאן הבנה איך פריטי אופנה נולדו. אנשים לא יודעים אפילו מהו ההבדל בין אריג לסריג.

מה הכי ישראלי בעיניך?

לעבודתי כאל עשייה. אוהב את הארד קור של מאחורי הקלעים. אוהב לפעמים לגזור את הדגמים בעצמי. האם אתה עדיין חי את המקצוע - חולם בלילה על דגמים, מתעורר בבוקר ומתנפל על נייר ועיפרון כדי לצייר סקיצות?

אני ממש חי את המקצוע. כל הזמן רושם ומקליט רעיונות לדגמים חדשים בסלולרי. יש לי אפילו ספר סקיצות באמבטיה.

כילדר, תמיד חלמת להיות מעצב אופנה?

בכלל לא. אמא שלי לא היתה תופרת ולא היה לי בילדותי שום חיבור לברדים. העיסוק שלי באופנה התחיל כשחברה שלי נרשמה ללימודים ב"שנקר" והציעה לי להצטרף. ניסיתי שנה וזה התאים לי בול, גם קצב העשייה וגם ההתחדשות מדי עונה.

כיום, היית ממליץ לצעירים על לימודים מסודרים באקדמיה לאופנה?

כן. תמיד זה נראה מייאש ושאין איפה לעבוד, אבל אם מישו מחובר לעולם האופנה - לימודים יתנו לו ראייה אחרת על התחום. אני עד היום מסתכל אחרת אפילו על קולנוע.

מהם מקורות ההשראה שלך?

זה לא שאני נוסע להורד לחפש את עצמי וחוזר עם קולקציה... אם אני יוצא לחופשה כזו, אני לא חוזר. אני

57659754-8	15/03/2017	TLV fashion	עמוד 114	3/3	15.29x20.95
מכללת שנק - 1988					

"כשלמדתי ב'שנקר' הערצתי את קלוד מונטנה. אחר כך הערצתי את דונה קארן שהביאה תחכום נשי. בהמשך, אהבתי את היפנים - 'קום דה גרסון' ואיסי מיאקי. לפני חמש שנים הערכתי את ריק אוונס ואת כל המעצבים הקודרים. כיום אוהב את 'סטודיו אקנה'"

וכשצריך, יש מצב לחליפות, לעניבות, ללוק מוקפד? לא. באתי היום עם זיקט לעבודה והעובדים שלי אמרו שזה נראה יותר מדי מחויט.

מהו היחס שלך למותגים?

כמעצב, אני יכול להעריך את העשייה של מעצבי-העל בחו"ל. אישית, אני פחות קונה בגדים יקרים. אין מצב שאקנה זיקט ב-2,000 דולר.

מאיזה בגד לעולם לא תיפטר גם אם כבר יהיה קטן עליך? אין דבר כזה. יש בגדים שחרשתי עליהם, וכשהם נגמרים - אני מעצב אותם שוב.

מהם הצבעים שתמיד עושים לך טוב בעיניים?

שחור נראה תמיד הכי טוב, אבל אוהב גם אפורים חמים, צבעי מדבר, חול, טבק, שמנת.

מהו פריט הלבוש האייקוני המועדף עליך מבין עיצוביך? שמלה שחורה ארוכה עם צווארון גולף פיסולי.

5 פריטים שכל אשה חייבת בארון שלה?

טישירט לבנה עם מחשוף וי, זיקט שחור קצר, גינס מחמיא, סוודר אוברסייז ושמלת מקסי שחורה.

מהו, לדעתך, האבזור החשוב ביותר שמשרדך כל שמלה? משקפי שמש.

מה אנשים לא יודעים עליך והיית רוצה שידעו?

מנהלת השיווק שלי אומרת שאני איש נורא מצחיק, אבל לא יודעים את זה כי אני תמיד רציני ושקול.

סקיני גינס, גופייה ונעלי אצבע.

ישנם עשורים או תקופות בתולדות העיצוב שאתה אוהב ומעריך במיוחד?

אוהב מאוד את שנות ה-90. קודם כל, זו ההתחלה שלי. הצלחתי לנסח את הסגנון שלי כבר אז: מינימליסטי, שחור, ארוך, אורבני וקצת ארכיטקטוני. זה היה מדויק אז וזה נכון גם היום.

מיהו מעצב האופנה הבינלאומי החשוב ביותר בעיניך?

זה מתחלף. כשלמדתי ב'**שנקר** הערצתי את קלוד מונטנה. אחר כך הערצתי את דונה קארן שהביאה תחכום נשי. בהמשך, אהבתי את היפנים - "קום דה גרסון" ואיסי מיאקי. לפני חמש שנים הערכתי את ריק אוונס ואת כל המעצבים הקודרים. כיום אוהב את "סטודיו אקנה".

מעצבים ישראלים שאתה מעריך?

אוהב מאוד את ששון קדם, ומצד שני את אלון ליבנה, שניהם מדויקים ואחרים.

אופנת גברים מעניינת אותך?

זה כאילו הדבר הכי מתבקש שאעצב לגברים, אבל אני מעצב רק לעצמי.

מהו סגנון הלבוש היומיומי שלך?

ספורטיבי. זה קודם כל חייב להיות נוח, בגד שאפשר לזוז איתו, שיהיה נוח. הייתי מגדיר את הסגנון שלי כך: ספורט קוטור. נראה גבוה אבל די קצוץ ונוח.